

наћи (сачуване до данас) хронолошке таблице за сваку хоризонталну врсту на сл. 0.3 тј. таблице састављене од стране узастопних хронолога прошлих векова. Било би неопходно наћи оригинале тих хронолошких верзија, по којима би се (као по степеницама) датуми древних догађаја пењали да би дошли до нас.

Међутим, покушај спуштања наниже од нашег времена у прошлост по таквим "степеницама" (са "кораком" од, рецимо, 50 година) омогућује нам да се померимо наниже само до XII-XIII в. Пре тих векова се "степенице" прекидају. Ту наилазимо само на разбадане "комаде хронологије", који нису обједињени у јединствене хронолошке таблице. Другим речима, реконструкција историје стварања хронологије пре XIII в. (приближно) наилази на огромне потешкоће. Пре XIII в. н.е. успевамо да нађемо (сачуване до данас) краће претходнике хронолошких таблица. При томе је пожељно да скраћивање таблице сваки пут буде за приближно 20-30 година, да би се могли надати да је догађаје описао савременик тих догађаја.

Сакупили смо на једном месту критички материјал и као резултат тога, он поприма нови квалитет и омогућује да се са јединствене тачке гледишта обухвати велики обим информације, накупљене о хронологији. Ми претпостављамо да је читалац мање или више упознат са традиционалним представама о древној хронологији (школа, универзитет и сл.). Зато обично не понављамо ту традиционалну верзију, сматрајући је општепознатом, него напротив, основну пажњу концентришемо на излагање и критику конкурентних верзија, које се понекад јако разликују од традиционалне (и које су развијали разни научници XVI-XX в.)

У оквирима 2. слоја књиге укратко анализирамо и традиционалне методе датирања: датирање по изворима, археолошко датирање, метод радиоактивног угљеника и сл. То је корисно ради тога да читалац самостално оцени поузданост и тачност тих метода и оквира њихове применљивости.

3. слој. Аутор конструише таблицу, коју назива глобалном хронолошком картом (ГХК). Њу можемо сматрати довољно потпуним традиционалним "уџбеником" древне и средњовековне хронологије. Дуж хоризонталне временске осе размештени су сви основни древни догађаји са њиховим данас традиционално прихваћеним датумима, спискови основних актера и сл. За сваку епоху на ГХК су назначени основни праизвори, сачувани до данашњег времена који причају о догађајима тог периода. Карта садржи десетине хиљада датума, имена, референција и сл. Она заузима површину од неколико десетина квадратних метара и представља незаменљиву збирку статистичких података и водича по данашњој згради традиционалне верзије древне хронологије. Због великог обима материјала скупљеног на ГХК, он је у књигу ушао скраћено (у облику кратких таблица и графика). Приметимо још једном да се ГХК заснива на данас прихваћеним (пореком од Скалигера и Петавијуса) традиционалним датумима догађаја древности.

4. слој. На статистички материјал скупљен у ГХК примењен је сав комплет разрађених емпиријско-статистичких метода (слој 1.). При томе су били разматрани сви могући парови временских интервала (епоха) заједно са основним текстовима који их описују. Текстове смо статистички упоређивали и